

Arrest

nr. 68 123 van 7 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 15 december 2005, verklaart er zich op 28 december 2010 een vierde maal vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 27 mei 2011, verstuurd op 27 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van het dorp Pashai in het district Paghman in de provincie Kaboel, bent u van Tadzjiekse afkomst en hebt u de Afghaanse nationaliteit. Uw vader zou ruzie hebben gehad met ene G. over irrigatie van landbouwgronden. Het zou tot een handgemeen zijn gekomen waarbij uw vader G. doodde. De zaak zou voor de dorpsraad zijn gebracht en uw vader zou zijn opgepakt en gedurende vijf jaar zijn opgesloten in de Pol-e Charki gevangenis in Kaboel. Uw moeder en neef zouden smeergeld hebben betaald en daardoor zou uw vader zijn vrijgelaten. Hij zou een huis

hebben gekocht in Kaboel. Hij zou zich bij Hezb-e Islami hebben aangesloten zodat niemand hem nog iets kon doen. De familie van G., belust op wraak, zou ook naar u op zoek zijn geweest maar zou u niks hebben gedaan omdat u aan de andere kant van het dorp woonde onder bescherming van H. B. Deze is inmiddels opgepakt en daardoor kunt u zijn bescherming niet meer genieten. Toen het Karzai-regime aan de macht kwam zouden de mensen waarmee uw vader samenwerkte hem hebben verraden. Hij zou door de autoriteiten zijn opgepakt en naar de gevangenis zijn overgebracht. Hij zou immers in het bezit zijn geweest van veel wapens. Hij zou voor de rechtbank zijn verschenen. Ze zouden hem opgesloten hebben tot hij bereid was te bekennen. Op zeker ogenblik zou het dorpshoofd u hebben opgeroepen om u te melden bij het Openbaar Ministerie in Paghman. Uiteindelijk zou u door drie soldaten tot daar zijn begeleid. U zou er ongeveer één maand opgesloten hebben gezeten en u werd er ondervraagd over het geld en de wapens van uw vader. U zou echter niets hebben geweten. Uw moeder zou een bewaker hebben omgekocht en daardoor zou u zijn kunnen ontsnappen. U zou naar Pashai zijn teruggekeerd, waar er nog tweemaal een huiszoeking zou hebben plaatsgevonden. Hierop besliste u Afghanistan te verlaten en naar België te reizen. Op 26 januari 2006 vroeg u hier asiel aan. In België zou u vernomen hebben dat uw vader was overleden. U vreesde tijdens uw eerste asielaanvraag enerzijds te worden geviséerd door de autoriteiten omwille van de positie van uw vader bij Hezb-e Islami en anderzijds door de familie van G. die de dood van hun vader willen wreken. U legde geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas. Het Commissariaat-generaal nam op 13 augustus 2008 een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 3 november 2008 en op 17 december 2008 werd uw beroep door de Raad van State verworpen. Op 3 december 2008 vroeg u vervolgens een tweede maal asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ter staving van uw asielrelaas overhandigde u een kopie van uw paspoort dat op 16 oktober 2008 door de Afghaanse ambassade in Brussel werd afgeleverd. Het Commissariaat-generaal nam op 5 oktober 2009 nogmaals een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Met het arrest van 28 januari 2010 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een gelijkaardige beslissing. Uw derde asielaanvraag van 21 mei 2010 werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Na deelname aan een hongerstaking hebt u zich op 28 december 2010 een vierde keer vluchteling verklaard. U zegt nog steeds de problemen te vrezen die u bij uw eerste asielaanvraag hebt aangehaald. Uw moeder zou opgesloten zijn in de gevangenis van het district. Zij wordt ervan verdacht wapens van Hezb-i Islami te verbergen. Behalve deze problemen acht u de algemene situatie in Paghman onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legt u enkele schoolrapporten voor die in 1382 en 1383 (komt overeen met 2003 en 2004) door de provincie Kaboel werden afgeleverd. Deze moeten aantonen dat u uit Paghman afkomstig bent."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal al twee maal een weigeringsbeslissing nam en daarbij telkens opmerkte dat aan uw asielrelaas en uw verklaringen over uw achtergrond en verblijfplaatsen doorheen uw leven geen geloof kan worden gehecht. Zo merkte het Commissariaat-generaal in de eerste weigeringsbeslissing van 13 augustus 2008 op dat u frauduleuze verklaringen aflegde over uw identiteit en uw identiteitsbewijs en dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw woonplaats. Bovendien werd geconcludeerd dat uw kennis van het district Paghman, zowel op geografisch als op bestuurlijk vlak, en over het tijdstip waarop de taliban aan de macht kwamen, dusdanig beperkt was dat u uw herkomst onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt. Ook in de tweede weigeringsbeslissing van 5 oktober 2009 werd vastgesteld dat de in uw eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake uw herkomst en identiteit eens te meer bevestigd werd. Zo bleek u niet op de hoogte van de namen van personen die sleutelfuncties in uw regio uitoefenen, kende u nauwelijks commandanten hoewel uw vader bij de partij Hezb-i Islami actief zou zijn geweest, was u niet op de hoogte van manifestaties en incidenten in uw district en dergelijke meer. Dat uw werkelijke afkomst in Paghman zou liggen, dient dan ook te worden betwijfeld. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weigerde u eveneens en om dezelfde redenen het statuut van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus. Zo stelde de Raad op 28 januari 2010 dat 'de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Paghman nogmaals werd aangetoond door de beperkte kennis over die regio die u op het gehoor van 30 maart 2009 ten toon spreidde en die in de bestreden beslissing uitvoerig wordt geïllustreerd'. Naar aanleiding van uw vierde asielaanvraag legt u

twee schoolrapporten voor die moeten aantonen dat u in 2003 en 2004 school liep in Paghman. In het algemeen kan worden gesteld dat dergelijke documenten uw asielrelaas enkel bij geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen, wat niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat u het bestaan van deze documenten nooit eerder ter sprake hebt gebracht. Het is voorts niet geloofwaardig dat u deze documenten pas na het afsluiten van de tweede asielprocedure zou opvragen. Uw herkomst uit Paghman werd immers al in de eerste weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal in vraag gesteld. Verder stelde u eerder dat u geen contacten hebt in Afghanistan en dat het bijzonder moeilijk is voor u om documenten uit Afghanistan te verkrijgen (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag, 11 december 2008). Nu blijkt dat uw schoonbroer u een van deze documenten simpelweg via e-mail heeft bezorgd (CGVS, p.4), wat opmerkelijk is. Toen u op 25 mei 2010 een afdruk van de documenten aan de Dienst Vreemdelingenzaken overhandigde, verklaarde u dat u 'niet juist kon zeggen wat er op de documenten staat'. Ook dit toont aan dat er geen waarde aan deze documenten kan worden gehecht. Behalve deze ongeloofwaardige documenten brengt u geen nieuwe elementen aan. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend en kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad heeft in zijn arresten van 3 november 2008 en van 28 januari 2010 geoordeeld dat aan verzoekers beweerde herkomst uit Paghman en aan zijn beweerde verblijf daar tot eind 2005 geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker betwist dit in zijn verzoekschrift door terug te komen op het misverstand over zijn identiteit en door te wijzen op zijn jonge leeftijd en beperkte opleiding. De Raad heeft hierover echter reeds uitspraak gedaan in zijn arrest van 3 november 2008 en heeft er in zijn arrest van 28 januari 2010 reeds op gewezen dat hij door dit eerdere arrest is gebonden en dat hij de bevindingen ervan als vaststaand beschouwt. De bevoegdheid van de Raad bij dit beroep is dus beperkt tot de beoordeling van de nieuwe elementen die verzoeker bij zijn vierde asielaanvraag heeft aangehaald, meer bepaald twee schoolrapporten. Die documenten kunnen de eerdere vaststellingen van de Raad echter niet weerleggen. De Raad heeft immers in zijn arrest van 28 januari 2010 reeds uiteengezet dat hij in zijn arrest van 3 november 2008 tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde verblijf in Paghman besloot op basis van tegenstrijdige verklaringen daarover en op basis van een manifest gebrekkige kennis over die beweerde regio van herkomst en dat de beslissing niet werd genomen op basis van een gebrek aan materieel bewijs (stavingsstukken). De Raad herhaalt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben, namelijk in zoverre dat zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld, en dat zij op zichzelf de geloofwaardigheid van een asielrelaas niet kunnen herstellen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER